

Forelsket i Tyskland.

For mig var Tyskland det land, hvor man tog til for at købe billig øl og sodavand ved grænsen. Jeg havde aldrig troet, at jeg skulle blive så vild med landet, at jeg ville overveje at blive boende.

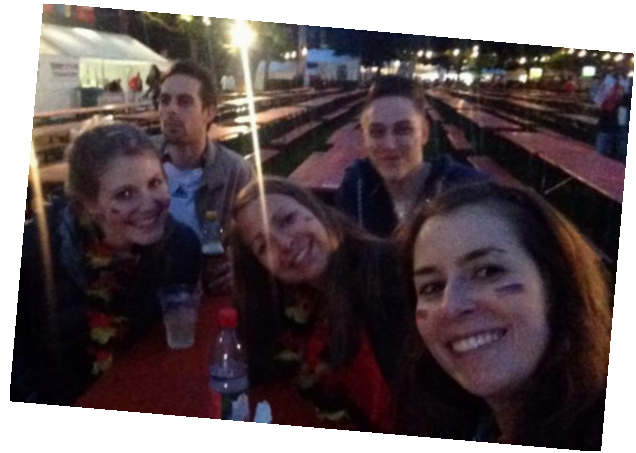
Jeg kom til Stuttgart eller for at være helt præcis Pforzheim for et år siden. Jeg havde afsluttet min handelseksamen året før og da jeg ikke vidste hvad jeg skulle lave, valgte jeg et fri år. Først arbejdede jeg og derefter rejste jeg til USA, hvor jeg for første gang oplevede en anden kultur. Da året var omme, var jeg ikke kommet tættere på en beslutning om, hvad jeg skulle med mit liv. Derfor besluttede jeg at tage imod PIU's tilbud om praktik i udlandet. Dengang var det vel mest fordi, jeg ikke var sikker på, hvad jeg skulle studere. Jeg havde ikke den ringeste ide om, den kæmpe oplevelse der lå foran mig.

Min første udfordring blev sproget. Tyskundervisningen i skolen havde aldrig rigtig sagt mig noget og desuden havde jeg haft to års pause, siden jeg afsluttede Tysk B med karakteren 02. Jeg havde masser af gåpåmod og tænkte, at det skulle sikkert nok gå det hele. Det skulle dog vise sig, at mit tysk var endnu værre end forventet.

Til ansættelsessamtalerne blev jeg mildest talt kastet ud på gratis. Til samtalen med den virksomhed, hvor jeg nu arbejder, gik det helt galt. Jeg lagde ud med det fine stykke tysk, jeg havde lært hjemmefra, men der gik ikke lang tid, før jeg selv måtte igang med at bikse tysk-sætninger sammen. Efter få minutter så kvinden foran mig på sit ur og jeg kunne mærke min chance forsvinde. Inden hun gik ud, fik jeg på meget dårligt tysk, blandet med engelsk, forklaret at jeg vidste mit sprog var dårligt, men at jeg virkelig gerne ville arbejde hos dem. Da jeg sad i flyet på vej hjem, var jeg sikker på at jeg havde forpasset min chance, men lige før vi lettede, ringede de fra virksomheden og sagde at de kun ville have mig. Jeg var lykkelig og helt igennem overrasket over, hvorfor de havde valgt mig. I dag er det mere klart for mig. Efter et år i udlandet, har jeg nemlig erfaret, at det langt fra er mine sproglige kompetencer der bringer mig frem, men meget mere mit gå på mod. Jeg havde gjort stort indtryk på personale chefen, fordi jeg havde kæmpet mig igennem med mit dårlige tysk og på intet tidspunkt havde givet op. En ting som jeg virkelig har erfaret igen og igen i min tid her og en lektion som jeg vil tage med mig videre, også når jeg vender hjem.

Det var ikke kun til jobsamtalen mit sprog blev en udfordring. Jeg startede mere eller mindre helt fra bunden. De første par uger klarede jeg mig igennem med tegnesprog og et par engelske ord. Jeg prøvede mig frem og i den tid tænkte jeg, at jeg aldrig ville lære det. I Pforzheim hvor jeg bor, er der ingen andre danskere. Mine medbeboere var tyske, mine kollegaer var tyske og alle mine venner. Det tvang mig til at tale tysk fra morgen til aften. Min angst for at jeg aldrig ville komme til at tale tysk, blev hurtigt gjort til skamme. Det tog mig en måned at komme dertil, hvor jeg kunne kommunikere på tysk. Efter et halvt år, kunne jeg ikke blot kun tale og forstå det meste – men jeg tænkte og drømte også på tysk. Før jeg flyttede hened, havde jeg forventet jeg skulle bruge hele året på at lære at tale tysk, men i dag er det lige så naturligt for mig, som det er at tale dansk. Jeg er ofte ude for, at folk slet ikke opdager at jeg er udlænding. Det har været helt fantastisk at opdage denne udvikling. Til alle der overvejer at tage ud i verden, men som er bange, fordi de ikke kender sproget, kan jeg kun sige – det kommer ikke til at være noget problem. Jeg havde forventet at sproget ville blive den største udfordring, som jeg ville blive stillet overfor i mit udlands år, men det viste sig at være helt forkert.

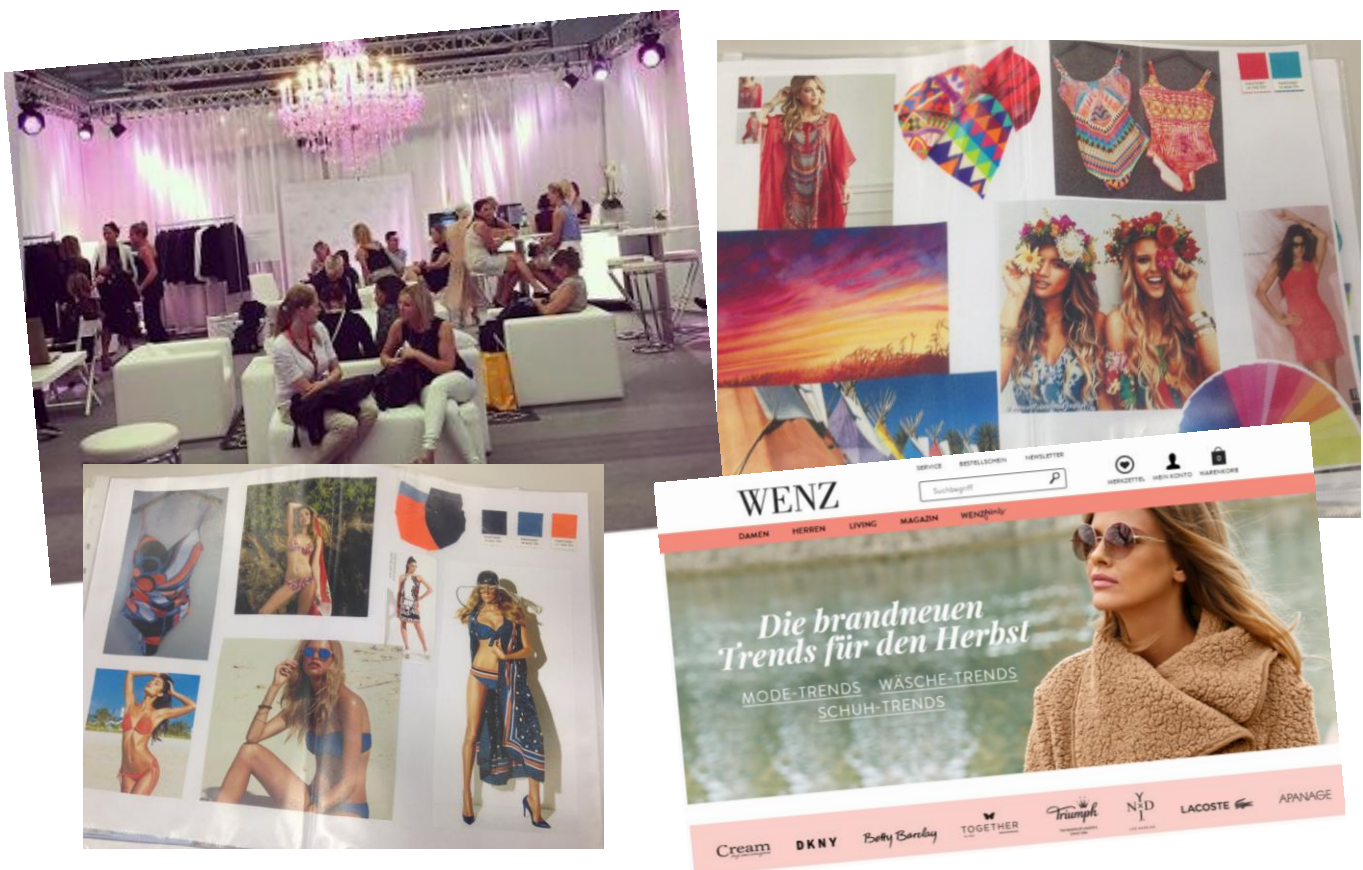
En stor del af æren for min hurtige sproglige udvikling, kan jeg give alle mine fantastiske kollegaer og venner, der helt fra starten tog sig af mig. Det var så overvældende, hvordan folk fra første dag viste interesse for mig og var klar til at hjælpe mig. Jeg var hende den nye fra Danmark. Selv i et firma med over 2500 ansatte, ved de fleste hvem jeg er og det er vildt hvordan interessen har spredt sig. Uanset hvad jeg havde brug for, var de klar til at hjælpe og det har været en kæmpe stor sikkerhed. De fleste synes det er spændene at jeg kommer fra et andet land og de er meget interesseret i at høre om Danmark. Mine kollegaer er blevet min familie her og de er en kæmpe støtte for mig, både privat og arbejdsmæssigt. En af de ting der har gjort allermost indtryk på mig, har været den kærlige åbenhed, jeg har mødt fra alle de mennesker jeg har mødt på min vej. Mange har inviteret mig med ud at opleve landet, kulturen, traditionerne og jeg har fået indsigt i deres levevis på en måde, jeg aldrig havde kunnet få på en ferie. Uden alle de fantastiske nye mennesker jeg har fået i mit liv, ville jeg aldrig have fået et så godt indblik i Tyskland. Menneskerne i det land jeg befinder mig i, er for mig en stor del af kulturen og selv efter et år oplever jeg hele tiden nye ting. Alt, fra hvad de ser i fjernsynet fredag aften, til de normer der er når man skåler, til deres livretter og alle deres lokale traditioner med byfester og markeder mange gange om året. Ikke kun min forståelse af tyskerne og den tyske kultur er blevet skærpet. Jeg er også blevet meget mere bevidst om vores danske livstil. Det perspektiv man får ved at bo i et andet land, er helt ubeskriveligt. Noget som jeg synes, alle skulle have lov at opleve.

Selvom min erfaring har vist mig, at mennesker er mennesker uanset hvor man kommer hen og selvom tyskerne nu ikke er så meget anderledes end os danskere, så er de på mange måder helt anderledes end os. Især den nærhed jeg har oplevet mellem folk, har facineret mig. Alle har hørt om Oktoberfest og mange ved sikkert også, at der findes mange andre folkefester steder i Tyskland og ikke kun i oktober måned. De fleste forstår dog ikke omfanget af disse fester. Hver eneste uge, et eller andet sted i Tyskland, mødes folk til folkefest og det er ikke kun i de store byer som München, men også ned til de mindste byer rundt omkring i landet. Det at mødes i de små lokalsamfund og fejre, er nemlig noget tyskerne gør meget i. I Danmark ville en folkefest nok være et markedstelt med Tuborg i plastik glas og en hotdog, men vores fester kommer ikke i nærheden af, hvad jeg her har oplevet. Tyskerne gør rigtig meget ud af det, når de skal fejre og det er hver gang. Byen bliver pyntet med blomster og lys. Der bliver bygget boder, der mere minder om små restauranter og der kommer dug på bordene. Folk kommer i deres pæne nationaldragter, har sat håret fint og damerne er i høje sko. Der bliver serveret ordentlig hjemmelavet traditionelt mad på rigtige tallerkener og dertil vin eller øl i rigtige glas. Folk danser og synger med, mens det traditionelle folkefestmusik bliver spillet live. Jeg forelskede mig på stedet i disse folkefester, som finder sted året rundt. Til efteråret i form af øl fester, om sommeren/foråret som vin fester og til jul som julemarked. Dertil kommer påske og karneval, som der også bliver gjort meget ud af. Jeg er helt vild med den måde, tyskerne kommer hinanden nær og fester sammen og dette er kun et eksempel på, alle de ting jeg har oplevet her det sidste år.

Jeg arbejder i et stort internationalt forsendelses firma, der sælger tøj online og gennem magasiner. Min afdeling indkøber undertøj, nattøj, badetøj og fritidstøj til vores 10 forskellige firmaer, der alle udgør den koncern jeg arbejder i. Det kan sammenlignes lidt med Bestseller og et af de enkelte firmaer, kan sammenlignes med Asos eller Zalando. Til dagligt arbejder jeg tæt sammen med vores indkøber og i samarbejde sammensætter vi de 10 kollektioner. Vi designer og indkøber mellem 300 - 500 modeller om året, hvor en stor del udgør vores eget mærke Maritim. Størstedelen af de badedragter og bikinier der hører under dette mærke, har jeg selv designet og de er blevet produceret på en af vores kæmpe fabrikker i Asien. Det er et super spændende arbejde, som hver dag udfordrer mig til det yderste. Jeg er med til det hele fra start til slut og har i dag modtaget mit første færdige katalog. Jeg kan ikke beskrive den stolthed der strømmer gennem mig, når jeg ser på siderne, som jeg har lavet. Følelsen af at man ikke mere sidder på skolebænken, men er ude i en stor virksomhed og selv bidrager til at producere noget, er fantastisk. Det er en del af den erhvervs erfaring, som jeg har samlet det sidste år og som jeg tror, kommer mig til fordel senere, når jeg skal i gang med at studere.

Jeg har altid været en meget kreativ pige, med en masse idéer og det opdagede min virksomhed helt fra starten. Jeg arbejdede hårdt og stillede mange spørgsmål, for at få så meget viden som muligt, så hurtigt som muligt. Min afdelingsleder så, hvor meget jeg knoklede og ville gerne udnytte mine evner mest muligt. Derfor blev jeg assistent for Charlotte Becker, som var den indkøber, der havde ansvaret for bademode. Charlotte tog mig til sig og lærte mig alt hvad jeg havde brug for at vide, for at overleve i modebranchen. Det er ikke altid nemt at arbejde et sted, hvor arbejdsmiljøet er så hårdt, men i min afdeling var det heldigvis ikke noget problem. Jeg var med fra starten, da vi tog på storecheck, hvor man rejser ud i verden, for at samle inspiration til de nye produkter. Jeg sammensatte de nye farvetemaer sammen med Charlotte til jul, ud fra den inspiration vi havde samlet på vores rejser. Jeg har været i Frankrig flere gange, München, Mallorca og i flere andre tyske byer, for at se hvad der rører sig på bademodeområdet. Derudover har jeg været med ude at besøge vores leverandører, som har præsenteret deres kollektioner og jeg har sågar lavet over 200 ideer til designs til vores egen mærker. I foråret gik turen så til vores fabrikker i Istanbul og Hongkong, hvor modellerne blev produceret. Alt hvad der sker efter produkterne er indkøbt, såsom online pleje på vores hjemmesider, fotosamples og samtaler med grafikerne, har jeg også taget del i. Det har været en unik oplevelse, at være med til, at lave de mange kollektioner. Jeg er så utrolig heldig og privilegeret, at jeg har fået den del med her. Når det så er sagt, er der selvfølgelig i mit arbejde, som i alle andres, også mindre interessante opgaver. Jeg har oprettet alle vores produkter i vores it-system, stået for kontakt med vores leverandører og alt det organisatoriske arbejde, i forbindelse med at godkende og tjekke de nye modeller. Opgaver som ikke altid er lige spændende. Jeg har også lavet mange sortimentsanalyser og interne analyser, hvor jeg har nydt godt af min viden fra handelsskolen. Jeg har måtte vænne mig til det meget anderledes, ved at have et rigtig arbejde og de ting der følger med. Erhvervs erfaring som jeg også kunne have samlet i Danmark, men som også er en stor del af et praktikophold. Noget som jeg selv værdsætter meget. Uanset hvilket job du får, så er der noget, som du kan tage med dig.

Da jeg arbejder i en kæmpe stor virksomhed, har jeg haft mulighed for at opleve en masse forskelligt og i det næste halve år, skal jeg være i 6 forskellige afdelinger. Denne sæsons bademode er færdig og indtil det igen går løs til jul, med at forberede næste sommersæson, har jeg fået mulighed for at snuse lidt rundt. Jeg har selv været med til at planlægge de afdelinger jeg skal besøge og jeg glæder mig til at få indsigt i de forskellige afdelinger. Jeg håber denne indsigt i et stort firma og afdelingerne, vil hjælpe mig til at blive klogere på, hvad jeg skal lave i fremtiden. Jeg skal en måned til Berlin og arbejde med online optimering, derefter e-commerce, som har med marketing at gøre. Jeg skal være hos grafikerne og fotostudier en tid også og til sidst i vores personaleafdeling. Det hele er noget jeg selv har fået sat i værk og jeg vil tro, at der også for andre PIU praktikanter er mange muligheder, hvis man tager chancen og spørger. I februar blev "min" indkøber Charlotte flyttet til et internt projekt i virksomheden og siden har jeg stået for det meste af arbejdet alene. Jeg har arbejdet over 50 timer om ugen og det har ikke altid været nemt, men jeg er super taknemmelig over at have fået chancen. Chancer får man kun, hvis man tager dem og det er en af de ting jeg virkelig har erfaret det sidste år. Fordelingen mellem hvor meget energi og tid man vil investere i sit arbejde og i sin fritid, har været endnu en vigtig lærestreg for mig, som jeg er glad for jeg har fået så tidligt.

En stor del af at være praktikant i udlandet, er for mange, også det at stå på egne ben for første gang. Det er det selvfølgelig altid, men det får en helt anden betydning, når mor er 1200 km væk. Jeg bor selv i en lejlighed sammen med to dejlige tyske piger, som er blevet to af mine bedste venner. Et bofælleskab er slet ikke nogen dårlig ide og selvom det i starten virker skræmmende, vænner man sig hurtigt til det. At flytte i et bofællesskab med tyskere, har helt sikkert været en af de bedste beslutninger jeg har truffet. Både for mine sproglige kompetencer, men også for min kulturforståelse og for mig socialt. Jeg har fået en masse venner for livet her og det er jeg så glad for. Jeg har lært at vaske tøj, lave mad, få en hverdag til at hænge sammen, gå på arbejde, løse et problem og mange andre små, men vigtige ting. Når man står helt alene i en ny by, hvor man ikke kender sproget, så kan det næsten kun gå fremad.

Jeg elsker Tyskland og jeg elsker alle de oplevelser og erfaringer som jeg har fået det sidste år. Jeg er så glad for det, at jeg har valgt at tage endnu andet år her i Tyskland. Hvad fremtiden derefter bringer, er endnu ikke sikkert, men jeg har søgt om optagelse på en Bachelor i Stuttgart i 2017. Jeg glæder mig til at få mange flere erfaringer, inden jeg på et eller andet tidspunkt, vender tilbage til Danmark. Både sprogligt, kulturelt, personligt, erhvervsmæssigt og oplevelsesmæssigt. Auf wiedersehen.

